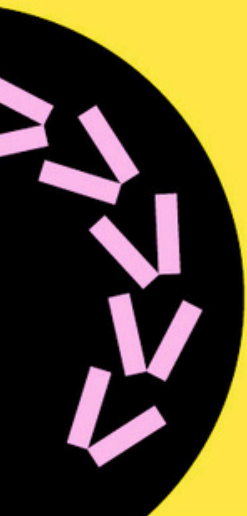
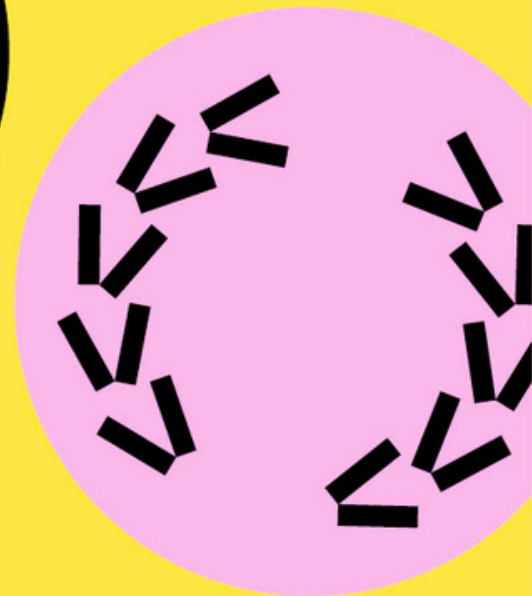
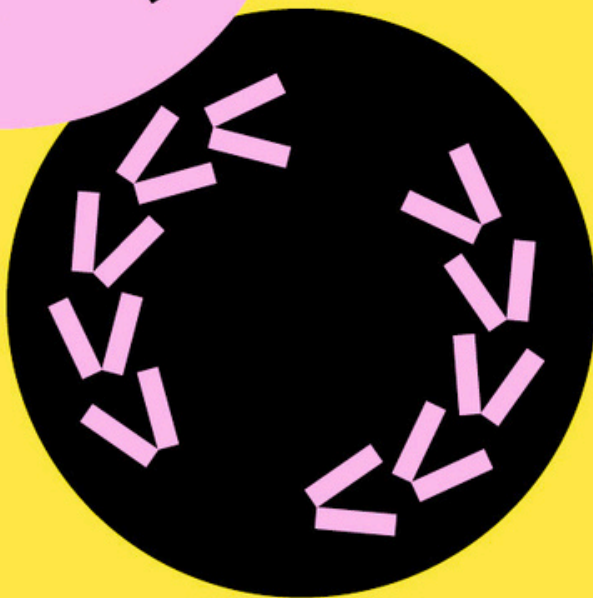
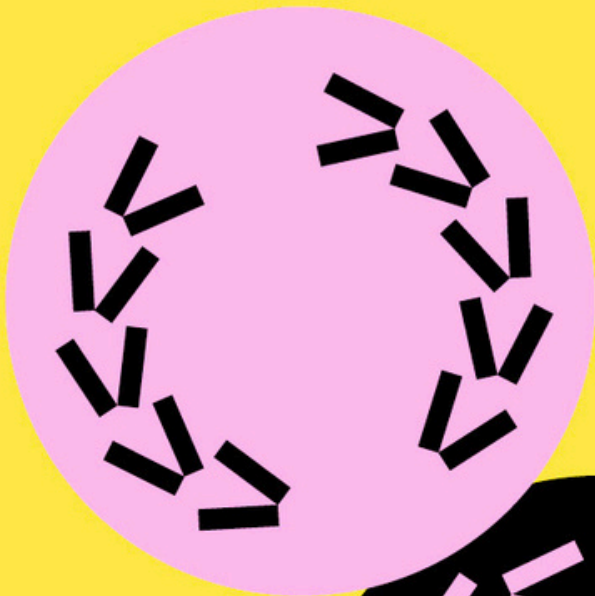

JURYRAPPORT CABARET COLLECTIE 2025/2026

NEDERLANDS
THEATER
FESTIVAL

JURYSELECTIE
CABARET
COLLECTIE

BRABO LEONE NITE, Sarah Jannah, Theater Utrecht, MusicalMakers

Een ster. Dat is Sarah Jannah. In Brabo Leone trakteert ze haar publiek op een zinderende zoektocht naar zichzelf en blaast ze het theaterlied, met sprankelende energie, nieuw leven in. Een bulldozer aan emotie is het, maar één die met grote precisie wordt aangestuurd.

Jannah vertelt haar verhaal niet alleen tussen de liedjes door, maar vooral ook ín de muziek. De samenwerking met meerdere tekstschrijvers levert een rijk palet op aan vormen en invalshoeken, zonder dat het geheel zijn eenheid verliest. Met weinig woorden roept ze hele werelden op. Als ze het dorp binnenrijdt waar haar vader is opgegroeid, reis je met haar mee. Als ze over haar moeder vertelt, zit je bij haar aan de keukentafel. Haar Brabantse manier van vertellen voelt prettig ongekunsteld. Ze heeft een grote controle over de zaal, krijgt het publiek met gemak aan het lachen, aan het huilen en aan het dansen.

Wanneer ze haar strot opentrekt, blaast ze je van je stoel. Ze schakelt daarbij moeiteloos van krachtig naar intiem. Bijzonder is de radicale openheid waarmee ze op het podium staat. Ze laat de pijn die ze bezingt volledig binnenkomen, zonder dat het ooit aangezet voelt. Het persoonlijke wordt nergens exhibitionistisch. Jannah heeft zich als actrice al ruimschoots bewezen, maar in Brabo Leone imponeert ze ook als chanssonnière.

QUOTE

In Brabo Leone trakteert Sarah Jannah haar publiek op een zinderende zoektocht naar zichzelf en blaast ze het theaterlied, met sprankelende energie, nieuw leven in.

DE BAAS Lisa Ostermann

Het is duidelijk: Lisa Ostermann behoort tot de absolute top van het cabaret. In De Baas bewijst zij opnieuw haar uitzonderlijke vermogen om balans te vinden tussen uitersten. Ongefilterde zelfkritiek, vlotte anekdotes en lichtvoetige observaties vloeien naadloos over in pijnlijke, confronterende scènes en liedjes die stuk voor stuk je strot dichtknijpen.

Haar liedteksten kenmerken zich door originele invalshoeken en een gedurfde omgang met vorm en dynamiek, zonder ooit in te boeten aan tekstuele precisie of muzikaliteit. Dat bewees ze al in haar eerdere programma's, en ook in De Baas hebben alle liedjes weer een eigenzinnige vorm die perfect aansluit bij de inhoud.

Ook in de meer uitgesproken cabaretstukken, zoals een vakantie in de Albanese bergen of een musical over botox, etaleert ze haar vakmanschap. Ze dient haar verhalen smakelijk en met een onweerstaanbare energie op. Ze doseert slim en haar materiaal is rijk aan onverwachte wendingen, gedragen door overtuigend acteerwerk en vanzelfsprekende timing.

Ostermann is een onmiskenbare stem van een nieuwe generatie cabaretiers. Een artiest die haar tijd en generatie spannend, rauw en hartstochtelijk vertegenwoordigt. Indrukwekkend is hoe de ogenschijnlijk uiteenlopende elementen van de voorstelling uiteindelijk volledig organisch samenkomen in een briljant slotnummer. Alles valt op zijn plaats en staat in dienst van één overkoepelend, ontroerend en noodzakelijk pleidooi: blijf zacht.

QUOTE

Lisa Ostermann is een onmiskenbare stem van een nieuwe generatie cabaretiers. Een artiest die haar tijd en generatie spannend, rauw en hartstochtelijk vertegenwoordigt.

KINTSUGI. Patrick Laureij

Patrick Laureij is iemand die behalve zijn omgeving, vooral ook zichzelf behoorlijk in de weg zit. Dat leidt zacht gezegd tot onhandige situaties en pijnlijke confrontaties, met intense buurtbewoners of theaterbezoekers met hulphonden. Laureij wil een goede vader en een liefdevol mens zijn, maar zijn opvliegende karakter brengt hem stevast in de problemen.

Daar had lange tijd vooral hijzelf last van, maar als vader is hij inmiddels ook verantwoordelijk voor zijn kind. Daarmee is zijn woekerende onvermogen niet vrijblijvend meer. Kintsugi. is het resultaat van een diepgravend zelfonderzoek naar zijn omgang met zijn woede, die vaak onbedwingbaar komt opzetten, en hoe hij zich daar als jonge vader toe moet verhouden.

Mooi is hoe hij niet alleen zijn kind iets wil leren, maar zelf ook leert van zijn kind. Haar onbevangingheid is confronterend en aansporend, het zet hem in beweging. Kintsugi is rauw en compromisloos theater over woede, kwetsbaarheid, afstand en verbinding, waarin je voortdurend voelt dat er echt iets op het spel staat. Tegelijkertijd is het geen zware avond: met zijn wrange grijns, botte opmerkingen en zijn spervuur aan alerte grappen, mag er gelukkig vooral ook veel en hard gelachen worden om deze ploeterende driftkikker.

QUOTE

Kintsugi. is rauw en compromisloos theater over woede, kwetsbaarheid en verbinding, waarin voortdurend iets op het spel staat en waar tegelijkertijd ook veel en hard om mag worden gelachen.

STRIPTEASE VAN DE DOOD

David Linszen

In zijn overrompelende avondvullende debuut *Striptease van de dood* presenteert David Linszen een totaal nieuw niveau van verlatingsangst, op een manier die tegelijkertijd onmetelijk grappig is en diep ontroert. Even krampachtig als tevergeefs probeert hij bondjes te sluiten en relaties aan te gaan, maar zelfsabotage speelt hem steevast parten: Linszen is alleen met zijn bizarre associaties, hij is alleen met zijn uit de kluiten gewassen lijf, en hij is vooral ook alleen met zijn verdriet.

Linszen is een compleet unieke cabaretier, die voortdurend mistgordijnen opwerpt en zichzelf actief ontregelt. Maar elk bizar zijspoor – of dat nu gaat over een slak die er langzaam vandoor gaat, of een duif die in de spaken van zijn fiets terechtkomt – gaat in wezen over hemzelf. Hij verknoopt zijn absurdistisch repertoire bovendien aan een aantal verrassend ontroerende momenten, zoals een keelsnoerend BMX-nummer of een prachtig pianolied over een maand zonder einde.

Maar zijn absurdistische afweermechanisme houdt uiteindelijk geen stand. Zorgvuldig, en via geweldige, wonderlijke omwegen, pelt hij af naar de kern van zijn verdriet. Linszen blijkt in de kern een rouwende clown, die met één vinger aan de rand van een klif hangt. In het volle aangezicht van het ravijn blijft hij bungelen, hij weigert te vallen.

QUOTE

In zijn overrompelende avondvullende debuut *Striptease van de dood* presenteert David Linszen een totaal nieuw niveau van verlatingsangst, op een manier die tegelijkertijd onmetelijk grappig is en diep ontroert.

RÜDSICHTSLOS

Ruud Smulders

Met RÜDSICHTSLOS brengt Ruud Smulders een doordachte voorstelling over zijn veranderende leven, waarin vorm en inhoud prachtig in elkaar grijpen. De opbouw is bijzonder slim: als een ui die laag voor laag wordt afgepeld, begint Smulders drie keer met zijn verhaal, telkens met dezelfde ingrediënten, maar vanuit een verschoven perspectief. Dit zorgt voor een verrassend en gelaagd geheel, dat tegelijkertijd helder en invoelbaar blijft.

In de scherpe, doordachte regie van Laurens Krispijn de Boer verrast Smulders zijn toeschouwers voortdurend en confronteert ze met hun eigen gedrag. Hij maakt indruk met zijn soepele fysieke spel. Zijn timing, mimiek en oog voor detail maken van hem een bijzonder overtuigende en oergeestige performer. De scène in de supermarkt, waarin hij oppert dat op elk product een foto van de consequentie van de aanschaf zou moeten staan, is een absoluut hoogtepunt: een mooie combinatie van engagement en absurditeit, maar vooral ontzettend geestig in zijn inventiviteit.

Smulders laat in deze voorstelling een duidelijke ontwikkeling zien. Vanuit een persoonlijk en herkenbaar dilemma – andere opvattingen over de kinderwens binnen je relatie – legt hij een universeel thema bloot, zonder te vervallen in een eenduidige conclusie. Juist dat maakt de voorstelling persoonlijk, integer en prikkelend.

QUOTE

Met RÜDSICHTSLOS brengt Ruud Smulders een persoonlijke, integere en prikkelende voorstelling over zijn veranderende leven.

EEN STUKJE NAAR DE MENSEN TOE Bureau Vergezicht & Theater Rotterdam

Een stukje naar de mensen toe is een droogkomische en tegelijk indringende voorstelling die het persoonlijke en het politieke op subtiële wijze met elkaar verbindt. Rebekka de Wit is een scherp observator van menselijk onvermogen en brengt met ogenschijnlijk kleine gebaren grote thema's als gemeenschapszin, verantwoordelijkheid en vervreemding terug tot de menselijke maat.

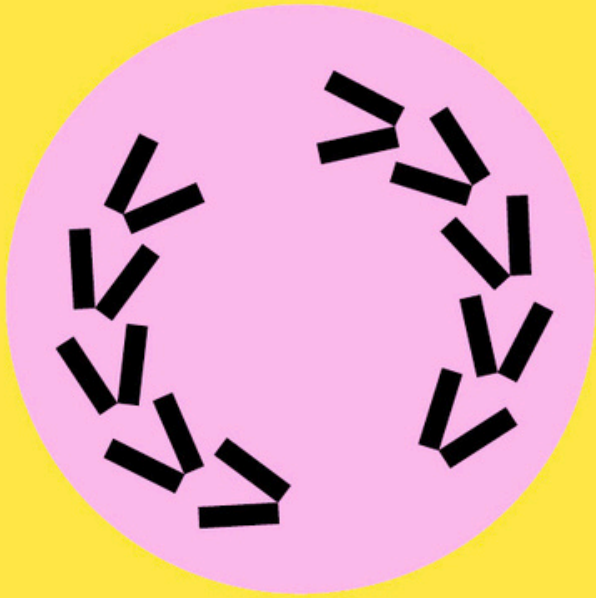
De voorstelling is grappig en intelligent, geëngageerd, verontrustend en ontzettend actueel. De Wit speelt een stand-up comedian, en ze is het ook. Ogenschijnlijk nonchalant en komisch, maar intussen heel precies en zorgvuldig, nodigt ze ons uit in haar persoonlijke leven, waar ze grappen maakt over zichzelf en haar intimi, om ons vervolgens te confronteren met onze vervreemding van elkaar en ons onvermogen rondom klimaatproblematiek en de consumptiemaatschappij. Ze spaart zichzelf niet en is geen moment moreel superieur. Zo maakt ze haar eigen twijfel en ontreddeering invoelbaar.

Ook het decor, het lichtplan en de muzikscore zijn doordacht en betekenisvol binnen het door Erik Whien geregisseerde verhaal. De zorgvuldigheid en de liefde voor theater spatten ervan af. Net als de liefde voor ons, de krukkige mens.

QUOTE

Een stukje naar de mensen toe is een droogkomische en tegelijk indringende voorstelling waarin Rebekka de Wit het persoonlijke en het politieke op subtiële wijze met elkaar verbindt.

THEATRE IS BACK

**NEDERLANDS
THEATER FESTIVAL**

3 - 13 SEPTEMBER 2026

